

gen Stigning være i Militærudgifterne. Det er først nu, da vi have faaet et nyt Ministerium, en ny Forsvarsminister, at denne Aftale bliver brudt. Det er i Virkeligheden det, som er det ny Princip i dette Ministerium i Modsætning til det forrige, thi det er jo Ministeriets hele Program.

Det Forslag, som vi her behandle, er, saa sørgeligt det end lyder, det eneste Programforslag fra Konseilspræsidentens Programtale, om hvilket man kunde antage, at det skulde gennemføres. Naar nu den ihøjærede Konseilspræsident har gennemført dette Forslag — og i en eller anden Skikkelse faar han det nok gennemført i denne Rigsdagssamling —, har han i Virkeligheden gennemført det nuværende Ministeriums reelle Program, og det er for Resten godt, thi naar vi først komme ud til Vælgerne, faa vi nok derude en Dom saaledes, at det Ministerium kommer ikke til at gennemføre mere. Hvis det virkelig skulde lade sig gøre at regere videre paa et saadant Grundlag, vare vi jo ogsaa komne bort fra enhver Art af Kritik, som paa nogen Maade kunde kaldes Venstres. Thi naar man bryder alle Gærder ned for Militærudgifterne — og der er i Virkeligheden intet Gærde mere, naar dette er brudt —, kan det ikke kaldes Venstrepolitik. Det har altid været Venstres Politik, Landbodemokratiets Politik, — hvad jeg specielt siger til det ærede Medlem for Ribe (Busk) —, at der skulde gøres Modstand mod Militærudgifternes Stigning, at de skulde holdes nede, men det er netop den Politik, som det nuværende Ministerium har forladt.

Under Finanslovens 1ste Behandling glemte jeg at svare det ærede Medlem for Ribe (Busk) paa en enkelt af de Bemærkninger, han havde fremsat. Saa vidt jeg husker, gik den ud paa, at man maatte holde dette Ministerium oppe, thi ellers var Landbodemokratiets Magt brudt. Der er jo intet som helst i dette Ministeriums Politik, som er overensstemmende med en landbodemokratisk Politik, ikke det mindste. Det, der særlig kendetegner dette Ministeriums Politik, er netop det militaristiske, man venter af det. Det vilde være forfærdelig sørgeligt, hvis det var saadan, at hele Landbodemokratiets Kamp her i Landet skulde kulminere udelukkende i dette Ministerium, at naar den nuværende Justitsminister og den nuværende Konseilspræsident ikke længere regerede her i Danmark, var Landbodemokratiets Magt brudt. Nej, saadan er det

ingenlunde. Jeg husker ogsaa, at det ærede Medlem for Ribe sagde til mig, at Landbodemokratiet vilde handle letsindigt, hvis det ikke støttede dette Ministerium, ogsaa i Ting af den Art, Ministeriet her har krævet. Nej, jeg skal sige det ærede Medlem for Ribe, naar Landbodemokratiet vilde handle letsindigt. Det vilde det gøre, hvis det knyttede sin Skæbne uløselig til dette Ministerium, da vilde Landbodemokratiets Magt hurtig være brudt, thi dette Ministeriums Magt varer ikke længe.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen):

Jeg skal paa dette Tidspunkt indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger og kan saa meget lettere gøre det, som en stor Del af den Forhandling, her er ført, slet ikke har berørt det foreliggende Lovforslag og har angaaet Ting, som jeg ikke er i Stand til at kontrollere, nemlig private Samtaler og lignende.

Jeg skal om selve Lovforslaget gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), som sagde, at Løjtnanterne havde Bierhverv saa godt som nogen og navnlig lige saa godt som Stationsforvaltere, Postmestre og lignende. Det er ikke saa, og de Tilfælde, som det ærede Medlem anførte, bekræftede heller ikke dette. Han talte om Privatfortjeneste, medens det, jeg havde anført for Stationsforstandernes Vedkommende, netop var Fortjeneste i selve Embedet, idet der er tillagt dem Bestilling som Vejer og Maaler, Bestyrelse af Postbureauer eller lignende. Ligeledes har jeg for Postmestrenes Vedkommende gjort opmærksom paa, at de fik særlige Lønningstillæg og undertiden Honorarer for Telegrambesørgelser og deslige. Det er altsaa Bierhverv i Kraft af selve Embedet. Det samme er Tilfældet for i alt Fald en stor Del af Fuldmægtigene i Centraladministrationen. Den Sammenligning, som det ærede Medlem her var fremme med, havde altsaa intet paa sig. Naar hertil kommer, at Løjtnanterne have meget ringe Adgang til privat Erhverv, har det endnu mindre paa sig.

Det ærede Medlem kom atter ind paa Paastanden om, at det var vanskeligt for unge Mænd af Bondestanden at komme ind som Officerer. Det Eksempel, som det ærede Medlem har anført, har ikke været videre heldigt for ham, thi det viser netop, at en ung Mand af Bondestand blev Officer og nu er en dygtig Kaptajn. Det ærede Medlem anførte, at en Kaptajn havde sat sig imod det under Henviisning til, at den